

fra interesserede Kredse af Lejere i Aarhus i Dag har modtaget en Henvendelse om at gøre opmærksom paa en Bestemmelse, som formentlig burde indføres i den nye Huslejlov, nemlig en Bestemmelse om Forpligtelse for Husejere, der udlejer Lejligheder, til at indlægge Gasbelysning i de Lejligheder, hvor der i Forvejen er indlagt Kogegas. Det formenes, at det maatte kunne gøres, naar der blev indsat den Bestemmelse i Loven, at en saadan Foranstaltning, som man var tvungen til, kunde berettigede til en Lejeforhøjelse, der svarede til Bankrente af den Udgift, som Indlægget vilde foraarsage, og jeg maa sige, at i den Form kan jeg anbefale denne Henstilling. Det vilde i flere Henseender være ønskeligt, om saadanne Bestemmelser kunde blive optaget i Loven. Det kniber jo med Belysningen, og med Petroleumen er det meget smaat. Paa den Maade vilde der dels kunne spares Petroleum, og dels vilde Lejere, som sidste Vinter i lange Tider maatte undvære Lys, kunne faa Belysning til billig Pris paa saadanne Steder som f. Eks. Aarhus, hvor der ikke har været noget i Vejen for at faa Gas indlagt til Belysning. Naar det kun blev paabudt i Ejendomme og Lejligheder, hvor der i Forvejen er den saakaldte Kogegas, altsaa Gas til nedsat Pris til Kogebred, kunde Bekostningerne ikke blive saa store. Det vilde ogsaa være ønskeligt at faa en saadan Bestemmelse indført i Lovforslaget, fordi det har vist sig, at Husejerne har stillet sig modvilligt overfor et saadant Ønske. At det har stor Betydning i Byer, som er stillede paa samme Maade som Aarhus, vil der ingen Tvivl være om. Vi har derovre i stor Udstrækning maattet opføre Baraklejligheder, og i disse er der med ret betydelig Udgift indlagt Gas for at spare paa Petroleumen, og for at Beboerne kunde faa noget Lys i de lange Vinternætter og Vinteraftener. Jeg kan ikke indse, at det skulde være noget Overgreb overfor modvillige Husejere at forlange, at de paa de nævnte Betingelser skulde indlægge Gasbelysning i Lejlighederne; selvfølgelig vilde Lejerne selv komme til at betale, hvad det kostede at brænde Gassen.

I Anledning af forskellige Udtalelser, navnlig fra det konservative Folkeparti og fra Venstres Ordfører, vil jeg gerne have Lov at sige, at det maa være en Misforstaaelse, naar man synes at gaa ud fra, at vi fra socialdemokratisk Side særlig skulde have til Hensigt at komme Husejerne til Livs, at vi skulde være modvilligt stemte overfor Husværterne. Det er

ingenlunde Tilfældet, hvilket jeg haaber, man let ved Eftertanke vil se af de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar. Det er kun Jobberiet og Spekulationen og de uvedkommende Bureaukommissionærer o. s. v., man vil ramme. Desuden omfatter Huslejeforslaget i den Skikkelse, det har her, ikke blot Husejerne, men ogsaa Lejerne, idet det i Regelen er Lejerne, der driver Fremleje, hvilken Form jo nu ogsaa skal ind under Loven. Lovforslaget er altsaa ogsaa rettet mod saadanne Lejere, der maaske selv har en human Husvært, men som ved Fremleje driver Hokusfokus og Spekulation ved at udleje med delvis Pension og lignende.

Det konservative Folkepartis Ordførere mente i Gaar, at man fra socialdemokratisk Side var særlig glad for ved denne Lovgivning og ved Lovgivning paa lignende Omraader i den vanskelige Tid, vi har, at faa lavet en solid Forgaard til det socialistiske Paradis. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han og hans Parti har jo længe nok bidraget deres til at gøre os Livet hedt og surt; saa det var jo egentlig ikke for tidligt at komme ind i mere paradisiske Tilstande. I øvrigt skal jeg sige, at skal der være nogen Mening i at opretholde en Stat eller et Samfund i Tider som de nuværende, skal det netop være for at øve Retfærdighed, for at beskytte de svage mod de stærkere og hindre, at der begaas Overgreb. Det er ikke tilstrækkeligt for et Samfund at sørge for Politi og Militærvæsen og den Slags Ting; det er nok saa vigtigt at beskytte de svage, som ikke er i Stand til at beskytte sig selv. Det er jo rigtigt nok, at den Lovgivning, der her er Tale om, saavel som saa megen anden Lovgivning i de senere Aar, er Indgreb i private Ejendomsforhold efter socialistiske Principper gennem Folkets valgte Repræsentanter, men saadanne Indgreb er nødvendige, man har fra alle Sider erkendt, ogsaa i dette Tilfælde, at det gaar ikke an at lægge Hænderne i Skødet, der maa træffes Foranstaltninger. Og naar det har vist sig, at de socialistiske Principper kunde bære i vanskelige Tider, hvor alt andet har glippet, synes jeg, at deres Berettigelse er bevist. En Samfundsforms Værdi skal bedømmes efter, om den er holdbar, naar det gælder for Alvor. Det er i Storm, Skudens Styrke skal prøves — i Magsvejr kan man somme Tider udmærket godt sejle omkring i en Plimsoller, uden at der sker noget. Naar det har vist sig, at de socialistiske Principper er bærende, hvor alt